

GODOVI

MAŠNI NAMENI

05.	NEDELJA		Za žive in pokojne župljane
04.	6. POSTNA – CVETNA		
06.	PONEDELJEK - VELIKI Irenej iz Srema, škof, muč.		V priprošnje za zdravje in spreobrnjenje v družini, Dekani 303
07.	TOREK - VELIKI Aleksander, mučenec		+ Rozina Brulotte, 8. dan
08..	SREDA - VELIKA Maksim in Timotej, mučenca		++starši Toškan, Dekani 219a
09.	ČETRTEK - VELIKI Valtruda, redovnica		++Ivan Pivk in Majda Mihevc, Med. Brdo 19a
10.	PETEK - VELIKI Domen, škof		Obredi velikega petka
11.	SOBOTA - VELIKA Stanislav, škof		Za razumevanje v družini, Dekani 187
12.	NEDELJA – VELIKA NOČ		V čast Kristusovemu
04.	KRISTUSOVO VSTAJENJE		vstajenju za vse župljane

Dragi verniki! V velikem tednu bodo maše enotno po vsej Sloveniji in v naši župniji, vsak večer **ob 18. uri, na veliko soboto ob 20. uri in v nedeljo ob 10. uri**. Vsak večer in na veliko noč boste lahko spremljali mašo iz naše župnijske cerkve. Mašujem sam, po vaših namenih. Na začetku maše bo vedno pozvonilo. Lepo bo, če se takrat zbere vsa družina, spremljate mašo s poslušanjem in z odgovori. **Na računalniku ali telefonu se prijavite na Facebook in na portal Bogdan Berce.**

Nedeljska maša je tudi **ob 10. uri na programu SLO2**. Ostale dneve je neposreden video prenos svetih maš omogočen na **Portalu Pridi in poglej** (s klikom na pasico **Sveta maša** na naslovni strani), in sicer **vsak delavnik ob 7.00 in 18.00**

Oznanila župnije Dekani, odgovarja: Bogdan Berce, župnik, 041 653 163; e-mail: bogdan.berce@rkc.si; Župnija Dekani, tel: 059 018 037; **TRR SI56 0432 1000 3491 053**; <http://zupnija-dekani.rkc.si/>

OZNANILA

župnije Dekani

Leto XXIII, št. 15
05. APRILA 2020
6. POSTNA NEDELJA
CVETNA

CERKVE
MARIJE
V
NEBOVNETE

Evangelij je resnica

*Učenca sta šla in storila,
kakor jima je Jezus naročil.
Pripeljala sta oslco in njenega mladiča,
položila nanju svoja plašča in Jezus je sédel gor.
Zelo veliko ljudi iz množice
je razgrnilo na pot svoje plašče,
drugi pa so lomili veje z dreves
in jih razgrinjali na pot.
In množice, ki so šle pred njim in za njim, so vzklikale:
»Hozána Davidovemu sinu!
Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu!
Hozana na višavah!«
(Mt 21,6–9)*

SLAVA, HVALA IN ČAST ODREŠENIKU

»Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu!« (Mt 21,9)
Danes se pridružujemo množici na poti v Jeruzalem. Opazujemo ljudi, ki razprostirajo plašče in mahajo s palmovimi vejami pred Jezusom, ponižnim kraljem Izraela. Visoko dvigamo roke in vzklikamo hozana ter ga

pozdravljamo.

Danes prihaja Jezus; ni oblečen v kraljeva oblačila, ne sedi na veličastnem žrebcu, temveč jezdi skromnega oslička. Vstopi v Jeruzalem in v naša srca; ne kot vojak, ampak kot služabnik in kralj. Prinaša mir, kot Mesija, ki bo daroval življenje za svoje ljudstvo.

Poznamo odgovor na vprašanje, ki so ga zastavili Jeruzalemčani: »Kdo je to?« Vemo, da je Jezus več kot prerok, izvrsten učitelj, več kot čudodelnik. Vemo, da je Božji Sin in naš Gospod. Navajamo besede svetega Andreja Krečanskega, meniha, škofa in pisca hvalnic iz osmega stoletja: »In skupaj pozdravimo Kristusa na Oljski gori...Pridružimo se mu, med tem, ko hiti proti trpljenju, ter posnemajmo tiste, ki so ga pozdravljali takrat, vendar ne prekrivajmo njegove poti z oblačili, oljčnimi ali palmovimi vejami, temveč se po najboljših močeh sami razprostrimo pred njim ter bodimo ponižni in živimo po njegovi volji....Pred njegove noge ne polagajmo oblačil ali brezdušnih oljčnih vejic, marveč sebe«.

V najsvetejšem tednu se zahvalimo Jezusu, da je trpel in umrl za nas. V ponižni pokorščini mu položimo svoje življenje pred noge, kakor palmove veje. Slavimo ga s hvalnicami, ker je usmiljen.

*»Blagoslovljen bodi, Jezus,
ki nas prihajaš osvobodit.«*

GOSPOD NAS SREDI NAŠEGA VIHARJA VABI, NAJ POŽIVIMO SOLIDARNOST IN UPANJE

»Ko se je zvečerilo« (Mr 4,35). Tako se začena evangelij, ki smo ga slišali. Že nekaj tednov se zdi, da se je zvečerilo. Gosta tema se je zgrnila na naše trge, ulice, mesta. Zagospodovala je nad našim življenjem in napolnila vse z oglušujočo tišino in obupno praznino, ki ohromi vsako reč, ki se je dotakne; čuti se v zraku, zazna se v kretnjah, to povedo pogledi. Znašli smo se preplašeni in izgubljeni. Kot učence iz evangelija nas je iznenada presenetil nepričakovan in divji vihar. Zavedli smo se, da smo vsi na istem čolnu, vsi krhki in izgubljeni, obenem pa pomembni in potrebni, vsi poklicani, da skupaj veslamo, vsi potrebni vzajemne tolažbe. Na tem čolnu ... smo vsi. Kakor tisti učenci, ki enoglasno govorijo in v stiski rečejo: »Utapljamo se« (38), tako smo se tudi mi zavedli, da ne moremo iti dalje vsak zase, ampak samo skupaj.

Zlahka se najdemo v tej pripovedi. Težko pa je razumeti Jezusovo držo. Medtem ko so učenci vznemirjeni in obupani, je on na krmi, na tistem delu

čolna, ki se prvi potopi. In kaj počne? Kljub premetavanju mirno spi, zaupa Očetu – to je edino mesto v evangeliju, ko vidimo Jezusa spati. Ko ga potem zbudijo in umiri veter in vodovje, se obrne na učence z očitajočim tonom: »Kaj ste strahopetni? Kako, da še nimate vere?« Vihar razkrinka našo ranljivost in pusti odprte tiste lažne in odvečne gotovosti, s katerimi smo si zgradili svoje agende, svoje načrte, svoje navade in svoje prioritete. Pokaže nam, kako smo pustili, da je zaspalo in bilo zapuščeno, kar hrani, podpira in daje moč našemu življenju in naši skupnosti. Vihar razkrinka vse »zavijanje v celofan« in pozabljanje tega, kar je nahranilo dušo naših narodov; razkrinka vse poskuse, da bi z navidez »odrešilnimi« navadami utišali bolečino, ker se nismo sposobni sklicevati na svoje korenine in priklicati spomin svojih prednikov, s tem pa se prikrajšamo za potrebno imunost pri zoperstavljanju neprilikam.

Z viharjem je odpadel puder tistih stereotipov, s katerimi smo maskirali svoj »ego« v nenehni skrbi za lastno podobo; in je vnovič ostala razkrita tista (blagoslovljena) skupna pripadnost, ki se ji ne moremo odtegniti: bratska pripadnost.

»Kaj ste strahopetni? Kako, da še nimate vere?« Gospod, tvoja beseda nas nocoj pretresa in zadeva vse nas. V tem našem svetu, ki ga ljubiš bolj kot mi, smo napredovali z vso hitrostjo in se čutili močne in sposobne vsega. Hlastali smo po zaslužku, pustili smo se posrkati stvarjem in zmesti naglici. Nismo se ustavili pred tvojim klicanjem, nismo se ustavili vpričo vojn in planetarnih krivic, nismo prisluhnili klicu revežev in našega hudo bolnega planeta. Neustrašeno smo šli dalje misleč, da bomo vedno ostali zdravi v bolnem svetu. Ko pa smo zdaj na razburkanem morju, te moledujemo: »Prebudi se, Gospod!

(Del nagovora papeža Frančiška v petek, 27. 3. 2020)

OBVESTILA

Molitev rožnega venca. Namen v tem tednu: za božjo pomoč proti korona virusu.

Sprejemam namene za maše za april. Naši škofje toplo priporočajo, da naročate namene za svete maše, čeprav se jih ne morete udeležiti. Kakor mnogi duhovniki v naši škofiji, tudi sam nimam dovolj namenov za maše. Hvala za razumevanje.

Podeljevanje zakramentov in zakramentalov, razen pogreba, so v tem času epidemije prepovedani. Zato se bomo za krst otrok, sveto spoved in prvo sveto obhajilo dogovarjali, ko bodo oblasti razglasile konec epidemije.